

ция. Енциклопедия. Съст. Н. Генчев, Кр. Даскалова и др. С., 1988, 627–628 (по-нататък: БВИ); К. Божанова. Васил Д. Стоянов..., с. 9; А. Нягулова. Родовата памет на Жеравна. Краеведски бележки. Жеравна, 2003, с. 135; Ат. Тошкин, А. Рабаджийска, М. Куманов. Третото българско царство 1879–1946 г. Историческа енциклопедия. С., 2003, с. 346). В свое писмо (Прага, 5 дек. 1859) самият В. Д. Стоянов сочи като своя рождена дата 19 май 1842 г. (Васил Д. Стоянов. Съчинения. Т. II, 242–243).

⁸ Д. Василев. Васил Д. Стоянов..., с. 255; Д. Константинов. Жеравна..., с. 187, 205.

⁹ В. Д. Стоянов. Няколко исторически бележки за началото на драматическото изкуство в България. – В: Съчинения. Т. II, с. 137, бел. 3; Същият. Спомени за старото Шуменско читалище. – В: 100 години Народно читалище „Добри Войников“ – Коларовград 1856–1956 г. Юбилеен сб. С., 1958, 241–253 (препубл. във Васил Д. Стоянов. Съчинения. Т. II, 118–126).

¹⁰ Писмо от В. Д. Стоянов до М. Георгиев (София, 20 март 1897). – В: Литературен архив. Т. VIII. Михалаки Георгиев. Встъпит. статия и коментар В. Малеева. С., 1981, 259–261 (№ 45).

¹¹ Вж. В. Францев. Два момента из истории чешско-болгарских литературных связей в XIX столетие. – В: Българско-чехословашка взаимност. Под ред. на В. Златарски и Б. Йоцов. С., 1930, 90–106; В. Жачек. Васил Д. Стоянов в Чехия..., с. 75 сл.; Васил Д. Стоянов. Съчинения. Т. I, 8–14, 249; Н. Жечев. Браила и българското културно-национално Възраждане. С., 1970, 158–159.

¹² Вж. писмата, разменени между В. Д. Стоянов и Гр. Начович през 1869–72 г. – НБКМ-БИА, ф. 14, а.е. 3421, л. 1–67; ЦДА, ф. 2081к, оп. 1, а.е. 8, л. 1–12; между В. Д. Стоянов и К. Иречек през 1871–73 г. – НА-БАН, ф. 3к, оп. 1, а.е. 179, л. 1–46; както и кореспонденцията между В. Д. Стоянов, Гр. Начович, М. Дринов и В. Друмев в сб. Диалог от букви..., 18–162. Срв. Л. Горина. Марин Дринов и Болгарское научное общество в 1869–1876 гг. – В: (Сб.) В чест на акад. Христо Христов. Изследвания по сл. 70 години от рождението му. С., 1988, 89–101; Н. Савов. Възникване и утвърждаване на БКД. – В: Из историята на БКД 1869–1911 г. С., 1994, с. 7 сл.

**г. братя Тодорови даряват на жеравненската църква „Св. Николай Мирликийски“ девет месечни минеи (за януари, февруари, март, април, май, август, септември, октомври и декември), издадени в Москва през 1853 г. (Д. Петканова. Руски печатни книги в Жеравна до Освобождението. – ИИЛ, XI, 1961, с. 182, № 46).

²³ Ф. Ганчо Забийович Добромирски [В. Д. Стоянов]. Върбишкият султан. – В: Съчинения. Т. II, с. 154, бел. 3. По същото време –1864 г., в друга своя статия „Храбрият български герой капитан Георги Ст. Мамарчев Буюкли-оглу“, той отново пише: „Котленци са много заможни и както техните съседи, жеравненците, обичат да дават средства за църкви, обаче училищата им са мизерни“ (Пак там, Т. I, с. 168). Сходна е преценката и на